

lelser, som Partiet Venstre baade i Lands-ting og Folketing har gjort om de samme Spørgsmaal. Jeg vil yderligere dertil føje, at efter min Opfattelse vil en Afholdelse af Valg den 22. April ikke være i Overensstemmelse med den paa Amalienborg truffne Overenskomst, idet denne krævede Valg den 22. April eller saa snart derefter, som den vedtagne Valglovs tekniske Frister tillod det; og den Bestemmelse, som er indført i Lovforslaget om, at Partierne skal foretage Anmeldelse af Kandidaternes Rækkefølge paa Valglisten, vil efter min Opfattelse gøre det teknisk umuligt for Partierne at tilvejebringe det i Loven paabudte. Der er imidlertid kun Tale om nogle ganske faa Dage, men en Udskydelse af Valgdagen indtil den 28. eller 29. April vilde give alle Partierne Mulighed for at træffe Forberedelser, saaledes som Valgloven forudsætter det, og endvidere, hvad jeg maa antage, alle Partier ønsker, give Lejlighed for Partierne til overfor deres Vælgere at gøre klart Rede for hele Stillingen. Dette Valg er jo nemlig i Sandhed afgørende. Det er afgørende ikke blot i den Henseende, som ethvert Valg er det, at det bestemmer det kommende Folketingsflertal og derigennem Regeringsmyndigheden — det har vi en fuldkommen Sikkerhed for i den Valglov, som vi i Dag vedtager, at i saa Henseende vil Afgørelsen træffes —, men Valget kan være betydningsfuldt med Hensyn til Landets vigtigste Spørgsmaal, med Hensyn til Ledelse af Landet i det sønderjydske Spørgsmaal, som den kommende Tid vil lægge paa Regeringen, ikke saaledes at forstaa, hvilket nogle massive Politikere i deres Udtalelser synes at mene, at en Valgdag her i Danmark i fjerneste Maade kunde øve Indflydelse paa den Afgørelse, som i Henhold til Fredstraktaten skal træffes. Selvfølgelig er de Myndigheder, som har med Fredstraktaten at gøre, alt for ophøjede og alt for neutrale i hele deres Stilling til, at en dansk Valgdag kan forandre Karakteren af deres Indstilling. Om Landets Politik i det sønderjydske Spørgsmaal skal beherskes af chauvinistiske Bestræbelser eller af de Partier og de Bestræbelser, der staar paa Selvbestemmelsens og Nationalitetsprincipets Grund, det kan den kommende Valgdag afgøre. Derfor skal Vælgerne have Tid til at træffe det redelige Valg, som nu Valgloven muliggør.

Asger Karstensen: Allerede ved et af de første Møder, som Folketings afholdt

lige efter sidste Valg, tillod jeg mig at rejse Spørgsmaalet om en ny Valglovs Gennemførelse inden det kommende Valg i Overensstemmelse med det Partis Program, som jeg sluttede mig til, og allerede ved denne Lejlighed fik man Anledning til at diskutere, hvorvidt det siddende Ministerium, det nu afgaaede radikale Ministerium, var villigt til hurtigt at føre en ny Valglov frem som Forslag. Ministeriet udtalte allerede paa dette Tidspunkt, at man var rede til at stille Forslag om en ny Valglov. I Løbet af 1919 rejste vi fra vor Side atter og atter Sagen paa ny, idet vi forespurgte Ministeriet, om det var parat til saa hurtigt som muligt at forelægge for Rigsdagen Forslag til en ny Valglov. Men Lovforslaget udeblev stadig fra Ministeriet, og det fremkom først i Slutningen i den allersidste Periode af 1919, saaledes at man kunde sige, at den Forberedelse, som Ministeriet havde givet af selve Valglovssituationen, ingenlunde fremmede Muligheden for den alsidige Drøftelse af Valglovsspørgsmaalet, som vi altsaa fra allerførste Færd havde udtalt Ønske om, fra den allerførste Dag, denne Rigsdag tog Sæde her paa Christiansborg.

De Grunde, Ministeriet anførte for ikke at fremsætte et Forslag hurtigst muligt, har jeg gentagne Gange haft Lejlighed til at omtale, idet jeg har sagt, at jeg forstod ikke disse Grunde. Jeg forstod ikke den daværende Indenrigsministers (Rode) Grund til at holde Valglovsforslaget tilbage, idet han henviste til, at man ikke kunde faa Valglovsforslaget for, før man vidste, hvorledes Afstemningen i Sønderjylland havde formet sig, en Betragtning, jeg stadig ikke forstaa, eftersom den Valglov, vi skulde have, og som vi nu staar i Begreb med at faa gennemført, slet ikke omfattede Slesvig, men kun den gamle Del af Kongeriget. Jeg kan ikke ved denne Lejlighed tilbageholde en Bemærkning om, at det forekommer mig, at det afgaaede Ministerium ved at udskyde Valglovsbehandlingen paa denne Maade, har bidraget sit til at vanskeliggøre selve Valglovsforhandlingerne, og de Brydninger, som paa mange Maader har været fremme, og som jeg ikke har Sympati for, forsaavidt de er gaaet ud paa at forhindre en retfærdig Valglov, kan finde en Aarsag eller et Paaskud heri, hvordan man nu vil tage det. Naar Venstre gentagne Gange, i Aftes, i Dag og ved tidligere Lejligheder, har sagt, at det var kedeligt, at et saa vigtigt Lovforslag som et Forslag til en ny Valg-